

Estils

AURE FARRAN LLORCA
BARCELONA

Sobre el benefici de les plantes hi ha molta literatura i molta tradició. Mares i padrines recorrien a plantes aromàtiques i medicinals per fer front a un mal de panxa o un refredat, una saviesa popular que era molt habitual a les llars catalanes, especialment de poble. Als jardins era innegociable cultivar-hi plantes per cuinar, per fer infusions o per perfumar els calaixos de roba, una tradició popular que, malauradament, s'ha anat perdent amb el pas dels anys. Per no parlar de la figura de les trementinaires, ofici que algunes dones van exercir en zones com la vall de la Vansa i Tuixent –on un museu les recorda– gràcies a la coneixença que tenien de les plantes, de les seves virtuts medicinals i dels processos d'elaboració de remeis ancestrals adquirits per transmissió oral. Un nom que deuen a la trementina, el remei que els va donar més popularitat. Avui, però, pocs sabem que al camp o als nostres jardins podem tenir la millor farmaciola per fer front a petites afeccions lleus o el millor rebost per fer més deliciosos els nostres plats.

Amb l'objectiu de posar en relleu aquest patrimoni natural es va crear la Xarxa del Parc de les Olors, un òrgan que es dedica a crear, gestionar i dinamitzar una cinquantena d'espais enjardinats –alguns només obren per temporades– amb l'objectiu de fomentar l'agricultura ecològica. Són espais que sovint havien quedat abandonats i que s'estan re-

cuperant amb la intenció de promoure un cultiu ecològic i sostenible. Al capdavant d'aquesta iniciativa hi ha Pilar Comes, fundadora del Parc de les Olors que fa més d'una dècada que es dedica a divulgar les bondats d'aquestes plantes. “Un parc de les olors és un espai agroecològic especialitzat en el cultiu i la divulgació de les plantes aromàtiques, culinàries i medicinals”, explica, i precisa que miren “d'estructurar un sector de cultiu de les PAM a Catalunya”. “Entenem que és la quarta pota de l'agricultura mediterrània complementària als cereals, la vinya i l'olivera. Alhora, posem en valor les espècies autòctones i la creació de productes eco dirigits tant a la indústria com als consumidors”, afegeix. La Xarxa del Parc de les Olors

Espais per estimular els sentits

La Xarxa de Parcs de les Olors treballa per fomentar un cultiu ecològic i sostenible de plantes aromàtiques, culinàries i medicinals

A les fotos, alguns dels espais del parc El Serrat. PARC DE LES OLORS EL SERRAT

va néixer l'any 2009, com apunta Comes, “a instàncies dels mateixos visitants que participaven en les visites guiades que es feien al Parc de les Olors de la Vall de Ros”, el projecte pilot que va fer a casa seva. “A poc a poc el projecte personal es va anar convertint en un projecte col·lectiu”, diu. L'objectiu és estendre la Xarxa per tot el país per afavorir “una alternativa viable tant econòmicament com ambientalment per al camp català i estendre la gestió agroecològica dels espais agraris per convertir-los també en espais socials i saludables”.

Visitant un parc de les olors podem aprendre “el valor del món vegetal en general i de les PAM en particular”, insisteix Pilar Comes. A més, coneixerem un model de ges-

tió de l'espai agrari sostenible i amb aportació de molta biodiversitat. “I com podem cuidar la nostra salut mitjançant la fitoteràpia i moltes maneres d'aplicar les virtuts de les plantes medicinals”, afegeix. En aquests espais es treballa amb un centenar d'espècies, i entre un 10% i un 20% varien en funció de la zona on està ubicat el parc, tenint en compte les espècies autòctones de cada territori. I és que la personalitat del responsable de cada parc i el territori on s'ubica condicionen com és cada un d'aquests parcs.

Oportunitat de negoci

A cada parc es cultiven una gran varietat de plantes aromàtiques i medicinals (PAM), de manera ecològica i programada. Juntament amb la indústria del territori, les PAM es processen per aconseguir tota mena de productes, que es venen a l'agrobotiga de cada parc, als centres col·laboradors de la Xarxa i a la botiga en línia. A més, en aquests espais també s'organitzen activitats de divulgació i promoció de les plantes. Com explica Pilar Comes, fundadora del projecte Parc de les Olors, “en el model de negoci del Parc de les Olors es complementa el cultiu amb l'elaboració de productes i amb la venda directa a l'agrobotiga, a més de tenir un programa educatiu molt potent i un programa d'experiències dirigides al públic en general que es concentra sobretot als caps de setmana”. “Amb totes aquestes activitats es garanteix la viabilitat econòmica del projecte, tot i que això també depèn de la grandària de la finca i de la inversió que s'apliqui en el seu desenvolupament”, afegeix.

seny que s'ha fet del jardí s'ha intentat fer una intervenció mínima en el paisatge.

4. Parc de les Olors de Taradell. Taradell (Osona)

És el primer Parc semiurbà de la Xarxa. Aquest Parc té la peculiaritat que no està situat en un sol espai, sinó repartit per diferents indrets del municipi. És un projecte promogut per l'Ajuntament de Taradell amb l'objectiu de recuperar el barballó, una planta molt emblemàtica del municipi.

5. Parc de Búger. Búger (Mallorca)

En aquest poble a la falda de la serra de Tramuntana trobem aquest Parc, que aposta per compartir, experimentar i divulgar el potencial i la saviesa de les plantes tintòries, aromàtiques i medicinals, així com l'etnobotànica i la cultura que les envolta. L'obtenció d'olis essencials i hidrolats és la seva especialitat.

6. Parc de les Olors de Sant Marçal. Castellet i la Gornal (Alt Penedès)

Un espai on els visitants poden observar, tocar i olorar les més de 30 espècies de plantes medicinals, culinàries i aromàtiques i arbres de la zona de l'Alt Penedès. Disposen de diversos espais on fan visites guiades, tallers i activitats per a tots els públics. D'entre aquests espais destaca el camí terapèutic, on es poden sentir –a través de les terminacions nervioses dels peus– diferents textures com fang, sorra, pedres, troncs, plantes, aigua, etc. És un circuit per treballar l'equilibri, activar la circulació i, en acabat, sentir un descans total als peus.

7. Parc de Celrà-Girona. Celrà (Gironès)

Ofereix un entorn dissenyat per poder descobrir el món de les plantes aromàtiques i medicinals de diferents maneres, segons les necessitats de cada grup de visitants. Adapten les visites i els tallers a diferents edats. Envoltant el jardí visitable hi ha el camí terapèutic, que està format de diferents materials naturals i amb diferents textures. El visitant tindrà l'opció de fer el recorregut calçat o bé descalç. Amb aquesta última opció, podrà sentir els efectes similars als massatges de la reflexoteràpia podal.

8. Parc de les Olors de Claret. Torà (La Segarra)

El Parc disposa d'un jardí visitable on ofereixen una visita guiada per conèixer totes les espècies del parc, olorar-les i saber-ne les propietats. Està format per parterres circulars inspirats en un patrimoni històric del poble. Aquesta àrea està destinada a fer una parada dins d'un programa turístic, visites escolars, familiars... combinant-ho amb tallers i altres activitats. A la part gran del camp hi ha l'àrea de cultiu amb les herbes i hortalisses amb què cuinen al restaurant, i a partir de les quals s'elaboren els productes de l'agrobotiga. —

Espígol, farigola, llorer, fonoll, marialluïsa, menta, romaní... La llista d'herbes remeieres és llarga. Si les voleu conèixer i voleu aprofundir en les seves propietats, podeu començar fent ruta per alguns dels Parcs de les Olors del país.

1. El Serrat. Santa Eulàlia de Ronçana (Vallès Oriental)

El primer diumenge de cada mes us conviden a gaudir d'un passeig guiat pel Parc de les Olors del Serrat, una experiència que us permetrà tocar, olorar i conèixer les propietats de les plantes aromàtiques i medicinals. A part, disposen de botiga i organitzen tallers especialitzats, com d'aromateràpia i perfums.

2. Parc de Linyola. Linyola (Alt Urgell)

Està situat als terrenys d'una antiga teuleria del poble, la Bòbila del Xifré, i els camps que l'envolten. El Parc disposa d'uns 6.000 m² d'àrea enjardinada i té unes vistes cap al sud que permeten contemplar el paisatge característic del Pla d'Urgell: una plana pràcticament contínua, amb relleus molt suaus i horitzons rectilinis, i amb una de les postes de sol més espectaculars de Catalunya.

3. Prat de Sala. Vilaller (Alta Ribagorça)

Una finca pròpia de la muntanya pirinenca catalana, amb una mica de bosc i unes feixes de prat de dall embolcallades per vegetació espontània que fan de tanca natural. El jardí visitable i productiu s'ha situat a la feixa més baixa, que també és la més gran. Amb el dis-

Gent

TEXT: JOAN CALLARISSA

Depp va reconèixer que havia sigut un “salvatge”

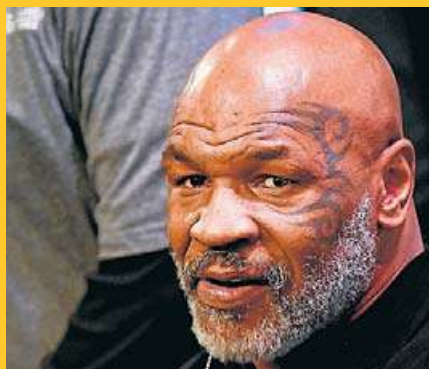
L'actor **Johnny Depp** va reconèixer fa anys en un missatge de text a la seva exdona, la també actriu **Amber Heard**, que estava actuant com un “salvatge” i que volia canviar el seu comportament, segons va sortir a la llum dijous en el judici que enfronta la parella. Un dels advocats de Heard va llegir en un jutjat de Fairfax (Virgínia) alguns dels missatges que la parella d'actors es van intercanviar durant la seva tortuosa relació. En un, l'actor reconeixia que havia anat “massalluny” i prometia treballar amb el seu psicòleg per modificar el seu comportament, que aleshores estava condicionat pel consum de drogues i alcohol, segons al·lega Heard.

“Em sap greu ser menys [del que hauria de ser]. Haver-te decebut. Em sap greu el meu comportament. Soc un fotut sal-

vatge. Això s'ha d'acabar!”, deia el missatge que Depp va enviar a la seva exdona el 18 de desembre del 2014, i que va ser llegit al judici. El litigi el va començar el protagonista de *Pirates del Carib*, que acusa la seva exdona de difamació per un article que va publicar al *Washington Post* el 2018, després del seu divorci, en què assegurava haver patit “abús domèstic”.

En aquest tercer dia, l'estratègia dels advocats de Heard va ser llegir davant dels membres del jurat els missatges en què Depp al·ludia a conflictes entre ells dos. També missatges en què l'actor feia servir llenguatge despectiu contra ella. Per exemple, en un del 2013 on deia: “La vaca idiota! Li fotré una hòstia, a aquesta mala puta, abans de deixar-la entrar, no et preocupis”. O “Ja ha arribat aquesta puta inútil?” —

Mike Tyson estomaca un fan en un avió

PATRICK T. FALLON / AFP

El boxejador **Mike Tyson**, de 55 anys, va protagonitzar un altercat en un vol de San Francisco a Florida en què va donar cops de puny a un altre passatger. En un vídeo divulgat pel portal TMZ Sports es veu com Tyson perd la paciència i comença a donar cops de puny al passatger. Segons un amic de la víctima, l'agredit era un fan que anava begut i que es va posar pesat demanant més atenció a l'exboxejador, que finalment no va poder-lo suportar més i li va pegar. —